

Τὸ Φίλημα

Οἰμένα πεθνήσκω

Καὶ κάμμιὰ ἰατρίᾳ δέ ἐρίσκω,
Δὲν εὐρίσκεται βότάνι

Εἰς τὸν κόσμον νὰ μὲ ἱάνη,
Παρά ν'α φιλὶ δροσάτο

Νόστιμο καὶ ζαχαράτο.

Ἐμαθα κόρη πῶς τὸ ἔχεις
Κ' ἔρχομαι νὰ μοῦ τὸ δώσης,
Κ' ἂν ἐνὶ δέν μὲ τὸ δώσης

Ἵσταῖς οὐκὼ θὲ νὰ μὲ χώσης,
Καὶ νεκρὸ θὰ μ' ἀπεράσου

Κόρη μ' ἀπ' τὴν γειτονιά σου,
Καὶ νὰ πῆς ἀλλοιὰ καὶ κρίμα
Τέτοιο νιὸ θὰ φάει τὸ μνήμα.

Τέτοιο νιὸ παλληκαράκι

Νὰ χαθῇ γιὰ μιὰν ἀγάπη. (2)